

Der siges, at der i Lovforslaget er taget noget Hensyn til det eneste fornuftige og i toldteknisk Henseende ubrunderlige Kriterium for Toldanfættelsen, nemlig Overfladebehandling, uden at denne dog konsekvent er lagt til Grund. Man stønner ikke rettere, end at den nuværende Toldlovs forholdsvis faa Positioner netop ikke tager andre Hensyn end Overfladebehandlingen, hvorfor ogsaa dens Udtryk og Eksempler ere faa forholdsvis klare, koncise, overfuellelige og forstaaelige, som de ere.

Lovforslagets Pos. 136 lyder saaledes:

„Struer, alle Slags; Decimalvægte; grovt Støbegods, emaillet; støbte Kogekar, Øvne og Kompurer, helt eller delvis emaillede, forniklede, broncerede, oksyderede eller paa lignende Maade behandlede; al snoet Traad, overspunden, indvævet i eller ombunden med Baand, Papir o. desl.; Struestikker; Jærnfenge uden Forbindelse med andet Metal; al Slags Værktøj til Land-, Have- og Værkstedbrug ogsaa i Forbindelse med Træ; Pander, Vaffer, Kogekar, Spande, Kullasker og lignende Arbejder af Jærnplader, for saa vidt ikke særskilt taxerede, ogsaa naar de ere galvaniserede og forzinkede.“

Disse baade i Tilvirkning og Udseende, i Værdi og Anvendelse faa vidt forskellige Værdier hoes sammen i een Position til en Told af 2 Dre pr. Pd. Hvilket er det ledende Princip, der har samlet netop disse Værdier i denne Position og ansat netop dem til denne Satz, medens der i Pos. 137 til en Told af 1½ Dre pr. Pd. lættes Værdier som Bolte, Møtriker o. s. v., Hestesto, Symastinestel, Indhegningsmateriale, Pigtraad — hvorfor skal der gøres Forskel paa „snoet Staaltraad“ og „snoet Staaltraad med Pigge paa“ eller „sammenvævet Staaltraad“ — Dele til Vaase, Symastiner og Cykler?

I Pos. 142 til en Told af 5 Dre findes optaget Paraph- og Sldtøjsstativer og Spyttedaffer, medens Blomsterpottestativer høre til Pos. 141 til 10 Dre sammen med Papirholdere, Skrivetøjer, Fluellaag, Hægter og Maller. Disse to Positioner dele ogsaa Bord-, Lomme- og lignende Knive imellem sig, saaledes at „de finere“ — hvorledes skulle de være bestafne? — komme til Pos. 141, de „simple“ til 142. Fine Sakse maa finde sig i at nøjes med en Told af 5 Dre, medens Støjer, ogsaa de simple, kunne glæde sig ved en Told af 10 Dre pr. Pd.

Dg nu de uendelig mange Jærnvarer, som ikke udtrykkelig ere nævnte, hvor skal man hense dem? Til Pos. 136 eller 137, til Pos. 141 eller 142? Det vil i mangfoldige Tilfælde efter de givne Eksempler være en Umulighed at bestemme. Det bliver i hvert Fald ikke Loven, der kommer til at træffe Afgørelsen, men den øverste Administrations væksende Personers ganske subjektive Støn.

Lovforslaget indeholder desuden rene Meningsløsheder, som naar der i Pos. 135 findes anført Vognakser o. desl. med loffede og borede Huller. En saadan Vare er endnu aldrig set og kan fornuftigvis ikke fremkomme. I de af Jagtfolk affattede Forslag til en Taxifering af Jærnvareregruppen, hvor raat forarbejdet Jærn med borede eller loffede Huller er foreslaaet belagt med Told, ere disse Værdier naturligvis ikke medtagne, da det aldrig kunde falde noget Mennekte ind at levere dem med Huller i.

Summen af de Anker, der saaledes kan rettes mod Lovforslaget paa dette Punkt, og hvorpaa de her anførte kun ere Eksempler, konkluderer da i, at man ikke stønner, at det, fordi Toldloven her — som paa faa mange andre Punkter — desværre vil være Udtryk for et Kompromis, er nødvendigt at gøre dens Ordlyd og Form faa vanskelig at forstå og overflue, som her er flet, og man finder det derfor rettest at tage denne Gruppe op til fornøjet Behandling, idet man føler sig forvisset om, at det i højeste Grad vil være nødvendigt, saafremt Lovforslaget skal blive til Lov i indværende Samling og virke tilfredsstillende, da at give det en væsentlig anden Form.

Som Grundlag for en saadan fornøjet Behandling tillader man sig, da at fremsætte omstaaende Forslag, hvori man har bibeholdt den stærke Eksemplificering, som det Toldlovsforslag, der er forelagt det høje Ting, indeholder, og faa nøje som muligt bevaret de deri anvendte Eksempler, men samtidig søgt noget mere at samle de ensartede Eksempler i samme Position og at inddele og indordne hele Jærnvareregruppen i saadanne almindelige Afdelinger, at den ønskede Overfuellelighed og Klarhed kommer mere til Orde. Samtidig har man tilladt sig gennem dette Forslags Satser endnu en Gang at fremsætte Industriens Ønsker, hvad selve Toldbestyrelsen angaar.